

PODACI O USTANOVI/ŠKOLI	PODACI O AUTORIMA/AUTORKAMA
Naziv škole: Umetnička škola Niš	Srđan Veselinović, profesor istorije (otac deteta)
Mesto, opština: Niš	
Školska uprava: Niš	
Opis primera dobre prakse IO	
Dečak sa autizmom, umetnik	
Ključne reči: <i>srednja škola, spektar autizma</i>	
Opis obrazovne situacije učenika i okruženja	
<p>Šesnaestogodišnji dečak sa smetnjama iz spektra autizma, talentovan je u crtanju - dizajniranju u 3D tehnici na računaru. Pohađa prvi razred srednje umetničke škole.</p>	
Opis dobre prakse	
<p>Tim za inkluziju OŠ „Kole Rašić“ u Nišu maksimalno se potrudio da pruži podršku učeniku sa smetnjama iz spektra autizma. Bio je prihvaćen od nastavnog i pomoćnog osoblja škole, a posebno od dece, kako iz razreda, tako i iz cele škole.</p> <p>Vežbao je na računaru, uz obilatu pomoć nastavnika likovnog, tehničkog i informatike. Sistem rada bio je jednostavan, u nižim razredima, još u prvom, uočena je sklonost, interesovanje ka crtanju, pre svega na računaru, ali i rukom, te je to podržano i data mu je sloboda na tim časovima uz smernice predmetnih nastavnika, uz sistem nagrađivanja ocenama, ali i od strane roditelja.</p> <p>Njegovi drugovi iz razreda su, takođe, bili angažovani da rade sa njim. Svake sedmice je neko drugi sedeo sa njim u klupi i pomagao njemu, učiteljici i nastavnicima kasnije. Deca, tj. njegovi drugovi su preuzeli brigu o njemu, te su redovno izveštavali roditelje o aktivnostima u školi, kao i obavezama koje su zadate za domaći zadatak. U nižim razredima su, posle škole, zajedno sa njim čekali da roditelji dođu po, a u osmom razredu su se sa njim vraćali kući, odmenjujući roditelje u mnogome. Pokazivali su veliku empatiju i solidarnost prema svom drugu.</p>	
Profesionalna dobit	
<p>Nastavnici osnovne škole su stekli veliko iskustvo u radu sa učenikom, koje će im sigurno značiti u daljem radu. To iskustvo i utiske su preneli timu za inkluziju Školske uprave u Nišu, ali i Umetničkoj školi koju on sad pohađa.</p> <p>Kao otac, ali i kao prosvetni radnik, video sam značaj inkluzije, ali i stekao veliko iskustvo i osvedočenje da inkluzija itekako ima smisla ako se radi kako treba i pristupa bez predrasuda i strahova.</p> <p>Primer mog sina je pravi pozitivan primer inkluzije u našem obrazovanju. Potvrđuje</p>	

ono što je bila ideja i smisao kada se sve ovo pokretalo pre skoro deset godina. Moj sin danas projektuje, pravi radove na nivou inženjera, uprkos svojoj dijagnozi. Uz stručnu pomoć profesora i tima za inkluziju, na dobrom smo putu da ga pripremimo za život i budućnost, da bude samostalan, sa mogućnošću samostalnog zarađivanja za „svoj hleb“, sutradan, kada odraste, tj. izađe iz škole.